

FASISTI SKUŠAJO PREKINITI ZVEZO S FRANCILJO

MEDNARODNA BRIGADA JE PREKRIŽALA GEN. FRANCU VSE NAČRTE ZA ZAVZETJE MADRIDA

Na bojišču so bile najdene nemške bombe in italijanski izstrelki. — Strategične točke na poti v Francijo ni mogoče zavzeti. — Nemci najboljše vojski v republikanskih vrstah. — Churchill-ov nečak ušel smrti.

BARCELONA, Španija, 27. decembra. — V bojih zadnjih dni so španski fašisti z morja in iz zraka skušali ločiti Španjo od Francije s tem, da so hotel uničiti važno železniško postajo v Portbou in veliki most pri San Miguel de Culera. To pa se jim ni posrečilo. Ko je vozil vlak čez visoki most, so bile luči ugasnjene, da ga letalci niso mogli videti. Fašisti so vrgli okoli 15 bomb in iz njihovih kosov je razvidno, da so nemškega izdelka. Tudi aeroplani so bili nemški. Nemški aeroplani lete ponoči čez Francijo, kar je proti mednarodnemu pravu, in pri lrunu prihajajo na Španjo.

Nemci, ki pomagajo generalu Franco, bodo utrdili mejo proti Franciji za slučaj, da pride do evropske vojne.

Most pri San Miguelu je tudi obstreljevala neka tuja bojna ladja, najbrže italijanska, ker so bili izstrelki italijanskega izdelka.

MADRID, Španija, 27. decembra. — V soboto je bilo na republikanski strani ubitih 16 Nemcev in 7 Angležev; nečak bivšega angleškega finančnega ministra Winston Churchilla, Esmond Romilly, pa je komaj ušel smrti, ko je močnejši fašistični oddelek izrazil v zasedo oddelek sedme mednarodne brigade.

Mladi Romilly je bil med tremi Angleži, ki so ostali pri življenju, ko so fašisti, preoblečeni v republikanske uniforme nenadoma napadli mednarodno brigado.

Socijalistični list "El Sol" poroča, da je bilo več sto fašističnih vojakov ubitih, ki se je 12 rudarjev z dinamitnimi bombami splazilo daleč za fašistične vrste in so razstrelili vlak s 23 vozovi vojakov pri Monte Aragon blizu Talavere.

PARIZ, Francija, 27. decembra. — Mednarodna brigada 5000 mož zadržuje general Franca, da ne more zavzeti Madrida. Nek francoski častnik, ki je dodeljen generalnemu štabu za obrambo Madrida, je o mednarodni brigadi povedal naslednje:

"Imamo mešano armado nemških in italijanskih političnih beguncev skupno s Francozi, Poljaki, Čehi, Avstrijci Madžari, Angleži, Amerikanci in južnimi Amerikanci, ki tvorijo madridsko fronto in zadržujejo fašiste.

"Nad 10.000 tujcev pa se vežba v Albacete in kadar pridejo v Madrid, bodo republikanci pričeli ofenzivo. Do sedaj so fašisti vedno napadali, kmalu pa bodo republikanci prešli v ofenzivo."

General Franco je pričel svojo ustajo z Marokanci in tujimi legionarji, ki so vsi dobro izveščani in so se jim neizveščani republikanski vojski morali stalno umikati, dokler niso prišli tujci, med katerimi je mnogo veteranov iz svetovne vojne.

Francoski častnik je rekel, da so Nemci najboljše vojski v republikanski armadi. Poveljem se pokore brezpogojno in drže svoje postojanke v najhujšem ognju. Španski vojski so hrabri, toda ne poznajo discipline, ker niso dovolj vojaško izveščani. Vsled tega morajo napadati vedno tuji prostovoljci, domačini pa drže postojanke.

OGLASUJTE V "GLAS NARODA"

Green ima lepe načrte za bodočnost

PAPEŽEVA BOLEZEN SE JE POSLABŠALA

Vatikanski krogi so izgubili upanje na papežovo okrevanje. — Ohromelost se je razširila po vsej levi strani.

VATIKAN, 27. decembra. — Vatikanski krogi so izgubili upanje, da bi papež še kdaj odzdravel, ker se mu je ohromelost razširila po vsej levi strani.

Do sedaj ni mogel premikati nog, sedaj pa že tudi ne more rabiti leve roke. Prelati odkrito priznavajo, da jih kritična obrat prihodnje dni ne bo prav nič presenetil.

K papeževi bolniški postelji sme poleg zdravnika dr. Amanti Milanija, ki je skoro neprestano pri bolniku, priti samo državni tajnik kardinal Eugenio Pacelli.

Zelo važni cerkveni posli ostanejo nerešeni, ali pa jih opravijo kardinali, ne da bi se posvetovali s papežem.

Po nemim noči je papež skoraj ves dan dremal, Kardinal Pacelli ga je obiskal okoli poldneva.

Iz zanesljivega vira je tudi znano, da je papež pred kratkim izgubil prednji zob, toda zaradi slabosti ga ni mogel dati popraviti. Ta izguba ga je tudi v četrtek pri njegovem govoru po radio zelo ovirala v izgovorjavi.

KAKO JE NASTAL ČIKAŠKI POŽAR

CHICAGO, Ill., 27. dec. — Mrs. Catharine O'Leary Ledwell, stara 70 let in zadnja iz O'Learyjeve družine, čije krava je zanimala veliki čikaški požar, je umrla za srčno napako.

Mrs. Ledwell je vedno zanimala povest, da je O'Learyjeva krava prevrnila petrolejko v hlevu in je s tem zanimala velikanski požar leta 1871. Rekl je, da so prvič izvedeli za požar ob 8 jutraj, ko jim je njihov sosed Denis Sullivan naznanil, da gori hlev.

Mrs. Ledwell je vedno zatrjevala, da so fantje, ki so imeli navado piti pivo v hlevu, vrgli gorečo cigaro v seno.

3000 ZNANSTVENIKOV V ATLANTIC CITY

ATLANTIC CITY, N. J., 26. dec. — Prihodnji teden se začne tukaj letna konvencija "Ameriške družbe za napredek znanosti". Konvencije se bo udeležilo nad tritisoč znanstvenikov iz vseh delov dežele. — Konvenciji bo predsedoval dr. Edwin G. Conklin, predsednik Massachusetts Institute of Technology.

LAHI SO SE SPORAZUMELI Z ANGLEŽI

Anglija bo prihodnji teden z Italijo podpisala "gentlemansko" pogodbo. — Italija bo odpovedala pomoč generalu Francu.

RIM, Italija, 27. decembra. — Francija in Anglija ste posvarili italijansko vlado in ji odsvetovali, da bi še več vojakov poslala na pomoč generalu Francu.

Politični krogi so mnenja, da bo Mussolini upošteval to svarilo, zlasti ker je že sestavljeno besedilo za angleško-italijansko "gentlemansko" pogodbo, katero je samo še treba podpisati. S to pogodbo bo Italija odvrnjena od Nemčije in Španije ter se bo pridružila zvezi z Anglijo in Francijo.

Francija in Anglija sta povabili italijansko vlado, da njima sodeluje in skuša preprečiti pošiljati tuje vojske na Španjo.

Italijansko-angleška gentlemanska pogodba, ki vsebuje samo štiri točke, bo podpisana prve dneve prihodnjega tedna. V Rimu samo pričakujejo še zadnjo besedo iz Londona, kjer so pogajatelji sestavili besedilo.

Ta pogodba, ki posebno poudarja status quo, da je pot v Indijo in Vzhodno Afriko odprta ladjam obeh držav. Po določbi "status quo" bo imela Anglija v Sredozemskem morju vojno mornarico, ki bo imela 100.000 do 150.000 več ton kot pa italijanska mornarica.

Status quo velja tudi za mornariške postojanke, ki so sedaj v delu. Tako bo Anglija dovolila svoje mornariške utrdbe v Hajfi v Palestini, Italija pa na Dodekaneskih otokih.

MLAD IZSILJEVALEC

LOS ANGELES, Cal., 25. dec. — Agentje justičnega departmanta so aretirali šestnajstletnega Thomasa Cecilia, ki je pisal Miss Lilian Pierce v Danville, Ky., da jo bo usmrtil, če mu ne izroči \$250.

RAZSTRELBA NA ITALIJANSKI LADJI

RIM, Italija, 27. decembra. — Ko se je na italijanskem parniku Cesare Battisti v pristanišču Massawa v Rdečem morju razpočil parni kotel, je bilo ubitih 26 ljudi in nad 100 ranjenih.

Cesare Battisti ima 8.331 ton in je prišel iz Genove. Razstrelba se je dogodila v torek ob 10 zvečer, ko je parnik izkrcaval svoje potnike, ki so večinoma delavci, ki so šli v Addis Ababo. V trebuhu parnika je nastala velika luknja. Med žrtvami so potniki in moštvo.

FRANCIJA JE PONUDILA KOLONIJE

Francija je pri volji Nemčiji odstopiti nekaj kolonij. — Nemčija mora prenehati pomagati generalu Francu.

PARIZ, Francija, 27. dec. — Francija je naznanila, da je pripravljena Nemčiji odstopiti nekaj kolonij, katere je Nemčija izgubila po svetovni vojni, ako more s tem zagotoviti evropski mir. Francoski vnanji urad, ki se boji, da bo Hitler poslal nove divizije na Španjo, je v namenu, da odvrne evropsko vojno, stavlil Hitlerju naslednjih pet pogojev:

1. Nemčija mora pristati, da so popolnoma in trajno rešeni vsi evropski politični in gospodarski problemi.
2. Nemčija mora prenehati pošiljati prostovoljce na Španjo.
3. Nemčija mora biti udeležena pri nadzorstvu razorožitve v Evropi.
4. Odpovedati se mora teritorialnim zahtevam v Evropi.
5. Sodelovati mora z ostalim svetom v načrtu za izboljšanje gospodarskega položaja.

"Ako pa hoče Hitler kolonije v vojne namene," je rekel nek zastopnik francoskega vnanjega urada, "jih bo moral od Francije vzeti s silo."

Ta francoski načrt podpira tudi Anglija. Ako Nemčija dobi vrnjene kolonije, bo imela dovolj vseh surovin, ki jih potrebuje.

V prvi vrsti pridete pri tem v poštev dve afriški koloniji, Togoland in Kamerun. Obe te koloniji skupno upravljata Anglija in Francija kot mandat Lige narodov. Obe koloniji merita 188.321 kvadratnih milj. Togo ima velike zaloge železa, gumija in barvanega lesa; Kamerun pa ima mnogo lesa, kož in slonove kosti ter je zelo primerna dežela za živinorejo.

Francoski vnanji minister Yvon Delbos je mnenja, da A. Hitler zato pomaga generalu Francu, ker noče dobiti v plačilo bogate španske rudnike železa, bakra, svinca in mangana.

Anglija in Francija ste pripravljeni Nemčiji dati prilagodnost, da bo dobivala dovolj surovin, toda samo pod pogojem, da Hitler preneha pošiljati svoje divizije na Španjo.

Poročila iz Pariza pravijo, da je pripravljenih pet nemških divizij, da gredo na Hitlerjevo povelje na Španjo. Toda vsled zadnje ponudbe Anglije in Francije Hitler najbrže ne bo dal tega povelja.

NAROČITE SE NA "GLAS NARODA", NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDAJAVAK

VSAKA DRUŽINA NAJ BI IMELA \$3600 LETNEGA ZASLUŽKA

WASHINGTON, D. C., 26. decembra. — Wm. Green, predsednik Ameriške Delavske Federacije, je izjavil danes, da bi morala imeti vsaka povprečna ameriška družina vsako leto najmanj \$3600 dohodkov.

SITUACIJA NA KITAJSKEM

Uporni maršal je pripravljen umreti, ako naroč zahteva. — Čankajšek prosi za milostno sodbo.

NANKING, Kitajska, 27. decembra. — Načelnik kitajske narodne vlade, vrhovni poveljnik kitajske vojske in diktator nad 300.000.000 Kitajcev, general Čankajšek je priporočal vladi, da prizanesljivo sodi njegovega ugrabitelja maršala Čanghsueliangja.

Čanghsueliang je prišel v Nanking pripravljen da pretrpi vse, kar mu naloži vlada, če treba, tudi smrt.

V svojem pismu na Čankajška pravi Čanghsueliang med drugim:

"Priznam svojo slabost in greh nad teboj in narodom."

Maršal je bil pripeljan v Nanking z aeroplanom iz Lojanga, kamor je prejšnji dan dospel z Čankajškom, ki je s svojo ženo prišel dve uri prej v Nanking, kjer ga je brezštevilna množica svečano sprejela.

Maršala je pripeljal brat Čankajškove žene dr. T. V. Sung, v čegar hiši je nastanjen pod močno stražo. Od tu je pisal Čankajšku:

"Popolnoma nevreden sem, da bi se s teboj vrnil v Nanking, zato sem prišel za teboj in se predam vladi. Prosim te, da mi kot moj stari prijatelj odpustiš, ako je mogoče in poveš narodu, da se popolnoma zavedam krivice, ki sem jo storil."

Čankajšek je rekel da more samo vlada odločiti o maršalovi usodi in upa, da bo na njegovo prošnjo vlada proti njemu popustljiva.

Po vseh kitajskih mestih se vrše velikanske demonstracije, ker je bil Čankajšek osvobojen.

PRED SMRTJO JE NAPISAL BRZOJAVKE

HUTCHINSON, Minn., 26. dec. — Adolf F. Hinricks, ki je bil profesor na Rhode Island State College, je napisal več brzojavk, v katerih je naznanil sorodnikom in prijateljem svojo smrt. Za oddajo brzojav je pustil na mizi petindvajset dolarjev, — vse svoje premoženje.

Ta izjava spominja na izjavo njegovega nasprotnika J. L. Lewisa, ki je dejal na Delavski praznik, da bi moral zaslužiti vsak neizkušen delavec že vsaj po \$2.500 na leto.

Predno more doseči industrija višek produkcije, — je rekel Green, — mora imeti delo vsak, ki hoče delati, in letni zaslužek vsake družine naj ne znaša manj kot \$3.600.

Ameriško delavstvo zre s trdnim zaupanjem v novo leto in v lepšo bodočnost.

Pri zadnjih volitvah je delavstvo, s tem, da je ponovno izvolilo predsednika Roosevelta, glasovalo za socialno varovanje in bolj pravično razdelitev narodnih dohodkov.

V prihodnjem letu se bodo izpolnile želje ameriškega delavstva. Plače bodo višje, življenjski standard se bo izboljšal, delovni čas bo krajši. Mogoče bo prihodnje leto tudi odpravljena zaposlitev mladoletnih.

CORDELL HULL JE ZADO- VOJEN

BUENOS AIRES, Argentina, 26. dec. — Danes se je odpravil proti New Yorku na krovu "Southern Cross" ameriški državni tajnik Cordell Hull. Dejal je, da je povsem zadovoljen z uspehi panameriške konference, ki so se udeležili zastopniki 21 ameriških republik.

Mirovna konferenca je dokazala, — je rekel Hull, — taj se da doseči, če sedejo k mizi zastopniki 21 držav. Pred odhodom je vsadil Hull v narodnem parku drevo v spomin na ta zgodovinski dogodek.

VELIKE NAGRADE ZA RUSKE DRUŽINE

MOSKVA, Rusija, 27. dec. — Pelegeta Fedorovna Mirošničenko, žena drvarja blizu Črnega morja, bo prejela 22.000 rubljev nagrade, ker je mati 14 otrok.

Ta visoka nagrada bo izplačana po novi sovjetski postavi, ki ima namen pospeševati velike družine.

Po tej postavi bo letos prejelo na tisoče mater več milijonov nov rubljev nagrad.

Samo v moskviški provinci je vpisanih 1473 mater z velikim številom otrok. Osem teh mater ima po 11 otrok, 28 mater po 10 otrok, 108 mater po 9 in 325 mater po 8 otrok.

Čitatelj, ki zafrkljivo opozori uredništvo, da se mu čudna dozdeva vest o 420 let stari rojakinji, ki jo je čital v listu, daje z opozorilom kaj kilavo spričevalo svoji inteligenci.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

C. FALCONI:

AMRITA

"Povej mi Robert, zakaj se pa vedno zapiraš v svoje stanovanje? Ali nisi še sit samote? Ali pa imaš za to kak tehten vzrok?"

Robert je raztreseno pogledal svojega prijatelja. Skozi okno je sijala siva luč poznega popoldneva in je zarisala v njegov izžiti obraz sive brazde. "Da," je tiho odvrnil, "prav tehten vzrok imam in le tebi, Hari, bom razodel svoj doživljaj; le ti me boš mogel razumeti."

Ko so me bili poslali za nadzornika nasadov v Mahat, mi guverner ni nič kaj prijazno opisal uporniških lastnosti mojih bodočih ondotnih podložnikov. Mimo tega mi je pripotoval budno pažnjo in da naj sleherno kal kakega upora koj zatrem. A jaz sem spočetka potrpežljivo in spregledno prenašal majhne prestopke in se delal, ko da ne opazim svržanih pogledov okrog sebe.

A nekega dne sem dal prebrati Arsala, najhujšega upornika nasadov, ki je zagrožil hujši prestopki. Ko sem stajal iz bungalova, mi je skremžene ga obraza in poln krvavih lis po hrbtu zastavil pot, rekoč: "To boš še pomnil, sahib!" Nato je izginil med drevjem.

Odtlej sem venomer občutil, kako me zalezujejo in prežijo name. Moja dva adjutanta, Tobsij in O'Conel, sta več časa praznila steklenice žganja ali smrčala kraj njih. Eno samo bitje mi je bilo naklonjeno: to je bila Amrita, Arsatova polisestra, plaha deklica, velikih, boječih gazelinah očih. Gospodinjala mi je in tiho in ponižno je oskrbovala moje hišo in mene.

Neko jutro sem jo surovo nahruil, ker je prišla kasneje v hišo, kot je bilo prav, čeprav je vedela, da nisem mogel trpeti netočnosti. A tedaj se je zgrudila na tla, si obupno zakrila obraz z rokama in njeno slabotno, sloko telesa je od ihtenja podrhtevalo. Začudil sem se bil in zaeno se mi je zasmilila. "Saj ni tako hudo, Amrita," sem jo tolažil in jo skušal dvigniti. "Boš pa drugič prej prišla, kajne? Nikar se ne jokaj!" Milo me je pogledala, rekoč: "Ti si dober, sahib, jako si dober, a tako se zate bojim, ti pa tega nočeš vedeti."

"Česa se pa bojiš?"

"Vsega, vsega, sahib! Moji te zalezujejo in zarotili so se zoper tebe. Beži, sahib!"

"Norčije!" sem jo zavrnil.

Vendar nisem bil več tako na trdnem ko prej, zakaj Amritine

slutnje so potrjevale moje sumnje.

Neke soparne noči v avgustu pa se je zgodilo. Služil sem, kako je škrtalo po lesu mojega bungalova in kako so zdaj pa zdaj zatulili psi. Tobsij je spal v drugi sobi poleg izpraznjene steklenice. Iznemada sem zagledal, da stoji neka bela postava pri odprtem oknu. Planil sem pokončen, pripravil samokres in zavpil:

"Kdo je?"

"Jaz sem, sahib, ne boj se." Bil je Amritin glas.

"Kaj se je zgodilo?" sem jo tiho vprašal.

"Beži, sahib! Nocoj to noč te hočejo umoriti. Reši se! Pojdi z menoj, skrija te bom. Brž, brž!"

Zunaj so se že oglašali žvižgi videti je bilo tu in tam rdečo luč med drevjem. "Brž, sahib, sicer bo prepozno."

Tobsij, O'Conel! sem glasno zavpil. Oba sta plašno prihitela. "Napadli nas bodo! Štirideset Indijcev je. Nemo goče se je tolči z njimi. Pogegnimo! Amrita, vodi nas!"

Skočili smo skozi okno in se pogreznili v gozdno temo. Slišali smo, kako se je rjoveča tolpa zagnala na bungalov, videli, kako so se okna zasvetila in kako so razočarano vzklikali. Nato smo čuli topotaajoče korake, plamenice so plamtele; zasledovali so nas.

Na one strahotne ure se le motno spominjam. Dozdeva se mi, da se je Tobsij ko pijan zgrudil na tla, trdno pa vem, da sva bila sama z Amrito, ko smo nehali teči. Visoko, sivo zidovje se je dvigalo med drevjem v prvem, sivkasto-vijoličastem jutranjem svitu. Amrita je molče pokazala tja, saj ni imela še toliko sape, da bi bila mogla sregovoriti. Začela sva počasneje hoditi.

"Kak star tempelj," sem jo vprašal.

Prikimala je: "Tu te ne bodo iskali," je dejala. "Praznovni so. Prinašala ti bom hrane. Bog te obvaruj!" Hotel sem se ji zahvaliti, a preden sem mogel kaj reči, je njena slabotna, belo oblečena postava izginila med drevjem.

Sledili so strašni, pasti, neskončno dolgi dnevi, ki sem jih prebil med starim tempeljskim zidovjem. Samotno je bilo nebo nad menoj, samotna gozdnata krog mene. Amrita je prihajala vsako noč, a le za toliko, da je položila hlebeček črnega kruha in nekaj sadežev pred mene, nato je molče in lahkonožno šinila izpred mene.

Le nekoliko besed je bila nekoč spregovorila. Zvedel sem tedaj, da je bil Tobsij mrtev, da O'Conela še niso dobili, da so pešiči Angležev, ki so mi bili prihiteli na pomoč, do smrti pobili in da so gošavci prodrli iz svojih meja in se razkrcili po vsej pokrajini. Arsat se je na vso moč trudil, da bi me dobil v svojo pest. Vsakogar je dal neusmiljeno mučiti, o komer je slutil, da ve za moje skrivališče. Od dneva v dan mi je bilo neznosnejše.

Neke noči, ko je sijala mesečina, se mi je Amritin obrazek zazdel še bolj žalosten in še bolj ozek ko doslej. Le oči so se ji strahotno lesketale iz prozornih jamic.

"Nočem, da se zame tako trtujete, Amrita," sem ji rekel, "rajiši ne prihajaj tolikrat sem. In čemu mi prinašaš živila v košari in mi jih podajaš s to dolgo palico? Zakaj mi jih ne daješ z roko ko prej?" Skušal sem jo preko obzidja prijeti za roko, a vsa prestrašena se je odmaknila:

"Sahib, za vse na svetu, ne dotikaj se me!"

"Kje je O'Conel," sem jo vprašal, in izvedel, da so ga dobili in ga Arsat trpinči, da bi mu izdal moje skrivališče.

"A tebe ne sumarčijo?"

"Da, tudi mene."

"Ali te bodo mučili?"

"Seveda."

"Ne," sem vzkliknil, "ne bodo te! Kar koj pojdem in se sam izdam!"

Proseče se je Amrita vrgla na kolena.

"Sahib, sahib, nikar ne uniči mojih žrtev, nikar se jim ne daj v roke! Tudi če bi me mučili, ne bom nič trpela. Prisegam ti! Zavarovana sem. Zame je vse pri kraju. Nikoli več ne bom trpela. Ali razumeš? Zato sem to storila. Ne izdaj se! Ne daj, da bi bile zaman moje žrtve!"

Zahitela je. Hotel sem se skloniti k njej, a tedaj je zavpila:

"Ne dotikaj se me! Življenje ti je v nevarnosti!" Nato je obupno jokaje stekla proč.

Robert je molčal.

"In potem?" je prijatelj tiho vprašal.

"Zaman sem jo več noči čakal. Živila so mi pošla. Užival sem divje sadeže in korenine. Neznosna mi je bila misel, da Amrita trpi radi mene. In odpravil sem se s samokresom v roki proti oddaljenim nasadom. Prišel sem tja na večer in sem zagledal rdeče plamene. Arsat jih muči, sem grenko po-

POVELJNIK MEDNARODNE LEGIJE.

Poročevalec United Press v Madridu poroča:

General Emil Kleber, poveljnik mednarodne legije, me je sprejel v svojem glavnem stanu v severnem sektorju madridske fronte ter mi je na kratko opisal svoje življenje, polno pustolovščin. Šest čevljev visoki ter krepki častnik, ki je kljub svojim mladim 40 letom že ves osivel, mi je pripovedoval, da je hodil v šolo v Avstriji in Nemčiji. Ko je izbruhnila svetovna vojna, je študiral medicino na Dunaju. Kot vojni prostovoljec je vstopil v honvedski pehotni polk. S tem polkom je tri leta prebil na ruski fronti. Postal je poveljnik čete, je bil večkrat ranjen ter je bil nazadnje odlikovan s srebrno kolajno za hrabrost. Kleber, ki gladi govori nemško, angleško in rusko, toda slabotno špansko, je dalje pripovedoval, da je obiskal Kanado in Združene države, od koder je z ameriško ekspedicijo odšel v Vzhodno Sibirijo.

Tam je ušel k Rusom ter je kot pešec stopil v rdečo armado. Kmalu pa so ga povišali najprvo za poveljnika bataljona, potem pa za poveljnika brigade. V vrstah rdeče armade se je bojeval do leta 1921, nakar se je vrnil v Kanado, kjer je postal državljani. Kakih 6 let je tukaj vodil komunistično propagando. Potem pa je bil povabljen od kitajske komunistične stranke, naj pride na Kitajsko, kjer je bil imenovan za generala ter se je 3 leta bojeval zoper Japonce.

Ko se je tamkaj končalo, se je vrnil v Združene države ter nato v Evropo, kjer se je ves posvetil komunistični propagandi. Septembra meseca pa je prišel na Špansko.

Kleber je nazadnje pripovedoval, da je njegova četa sestavljena iz liberalcev, socialistov in komunistov, iz delavcev, častnikarjev akademikov in poklicanih vojakov, ki so kot begunci prišli na Špansko.

METULJI ČEZ OCEAN.

Da so letalci premagali Atlantski ocean, je že znana stvar. Da pa so čezenj preleteli tudi metulji, to je novo. Na afriški obali so našli metulje, ki drugače žive le v Braziliji. Po mnenju strokovnjakov pa ti metulji niso mogli drugače priti iz Amerike v Afriko, kakor le tako, da so sami tja prileteli. Pomorščaki so s tem v zvezi povedali, da so že večkrat na širokem morju videli cele roje metuljev, ki jih bilo toliko, da so vso ladjo zagrnili v oblak. Čudno pa je, da so vsi ti metulji leteli vedno le od zahoda na vzhod.

misli. A motil sem se: naši so bili. Naši! Hari! Prišli so tisto jutro in so bili zmagovalci. Ko so me zagledali, so začeli glasno vzklikati.

Vprašal sem jih, kje je Amrita. Nihče ni ničesar vedel. Iskal sem jo in iskal, izpraševal ujetnike. Slednjič mi jo je nekdo pokazal. Ležala je v nekem kotu in je umirala. Obraz in telo je bilo v hudih ranah. Njene velike, bleščeče se oči so strmele v daljino. Nasmehnila se mi je. "Zdaj je končano, glej! Nisem te izdala, ker nisem trpela. A ne bližaj se mi in se me ne dotikaj, sahib. Ne trpim, vendar umiram. Gobava sem! Nalašč sem se okužila!"

Robertov glas je bil raskav in hripav.

"Mogoče ti je znano, Hari, da vpliva prvi štadij gobavosti tako na bolnika, da ne občuti nikakih bolečin, da je neobčutljiv za telesne bolečine..."

Glas mu je potemnel, skozi okno je bilo videti luči, ki so izginjale v londonski temi.

L. Ganghofer:

Grad Hubertus

:: Roman ::

78

Moser je majal z glavo in odšel.

"Kiti! Kiti!" Teta Gundi se je pojavila z razprostrtimi rokama v drevoredu.

"Gospodična Kleesberg je v skrbeh," je dejal Forbeck in prijel Kiti za roko, "tudi jaz mislim, da je bolje, če odidete, dokler ni stvar pri kraju."

Z velikimi očmi ga je pogledala Kiti. "Ne. Ostanem pri vas. Ne bojim se."

Vsa v obupu se je vrgla Gundi Kleesberg nanjo in se jo oklenila za roko. "Proč! Proč! Ali si ob pamet? Kaj imaš tu opraviti?" Zagledala je orla, ki je sumljivo nemirno stegoval vrat. Vreščaje je skušala s silo potegniti Kiti stran.

"Toda Gundi! Saj nisem več otrok! Tu ni nobene nevarnosti in gospod Forbeck je tudi pri nama."

"Prosim vas, pojdite!" je segel vmes Forbeck. "Vidite, kako zelo je gospodična Kleesberg v skrbeh."

"Proč! Proč! Ali ne čuješ? Gospod Forbeck te prosi!"

Za trenutek se je Kiti še upirala. Potem je rekla: "Dobro, grem. A potem tudi vi nimate povoda, da bi ostajali tu. Moser naj gleda sam, kako bo popravil svojo meumnost. Pojdite, gospod Forbeck." Stegnila je roko po njem.

Tedaj je pritekel strežaj z mrežo in sluga je prinesel visoko lestvo. "Previdno ravnejte," je zaklical Forbeck slugi, ki je skušal postaviti lestvo, "pazite, da ne zadene na vejo!"

Opomin je prišel prepozno. Orlu se stvar ni zdel več vanja. Razprostrl je peroti. Ker pa ni bil vajen letanja, se ni mogel dvigniti izmed vejevja in začel je padati.

"Jezus Marija!" je zaklicala oskrbnica, in hišna je zavpila: "Orel, kontesa, orel!" Slugi je v strahu zdrknila lestva iz rok in hrupno padla na tla. Gundi Kleesberg je presunljivo kriknila, Kiti je dvignila bled obrazek kvišku in uzrla padajočega ptiča tik nad svojo glavo.

Vsi glasovi so zavreščali in Moser je pritekel s puško po drevoredu. Orlove peroti so pri padanju že zadele Kitino roko, in njegove noge so se stegale, da bi se ujele za njeno ramo. Tedaj se je Forbeck s pridruženim vzklikom pogljal proti dekletu. In dočim se je Kiti pod sunkom opotekla na tla, je ujel on z obema rokama ptiča za eno perot in ga potegnil stran.

Orel se je otepal s srdito močjo, in Forbeckova glava in ramena so izginila pod vrtnicem močjih kril.

Gundi Kleesberg je smrtno pobledela in sunila z rokama v zrak. "Forbeck! Gospod Forbeck!" Ko brezumna se je vrgla na ogrožene ga. Z eno roko je zgrabila orla na prsih, z drugo za vrat. "Za svetega Boga! Gospodična! Jezus! Kaj počenjate!" je vreščal Moser in zagnal puško v travo. "Nazaj, pravim! Izpustite!" Iztrgal je strežaju mrežo iz rok in jo vrgel čez ptiča, otepajočega se z perotmi in brempiji. Za nekaj hipov so bili vsi trije ljudje z orlom vred podobni zmešanemu klopčiču — toda še preden je mogla Kiti vstati in se iztrgati vreščajoči hišni iz rok, je Moser že zadrnil mrežo in si spravil ptiča pod kolena na tla.

Bleda je stekla Kiti k Forbecku. Njegov telovnik je bil strgan in v cunjah mu je visel rokav z rame. "Ali ste ranjeni?"

Forbeck si je smeječ še ogledaval roke in si otipaval lakti. "Mislim, da me." Tedaj je uzrl gospodično Kleesberg in se prestrašil.

Drhteč in z močnato bledim obrazom je stala pred njim, kakor da ne dojemata, kaj se je zgodilo in kaj je storila. Njena obleka je bila raztrgana, kiti sta ji viseli na ramena in skozi ozki svilnati rokav so pronicale rdeče kaplje.

"Teta Gundi," je zajecjala Kiti. In Forbeck: "Gospodična! Za božjo voljo! Kaj se je zgodilo z vami?"

Gundi Kleesberg se je ovedela in se zmedeno ozrla po sebi. Ko je zapazila rdeče kaplje na roki in videla, da se vlečeta čez njene prste dve tenki krvavi črti, je zaprla oči in se sesedla na tla.

Vsi so se zdaj gnetli okoli omedlele. Le Moser se je še vedno otepal z orlom, ki mu je divje moči ni mogla ukrotiti niti črna zadrgnjena mreža.

Forbeck je bil prvi, ki si je opomogel od strahu, in vsi so se uklonili njegovim navodilom. Robertov sluga je stekel po zdravniku, hišna je pohitela v grad, da bi pripravila vse v sobi gospodične Kleesberg. Forbeck in Fric sta dvignila nezavestno družabnico in jo odnesla v hišo. Pri tem je podpirala Kiti z drhtečimi rokami krvavo laket tete Gundi in solze so ji tekale po bledih licih.

DALJE PRIDE

1937

SLOVENSKO-AMERIKANSKI

KOLEDAR

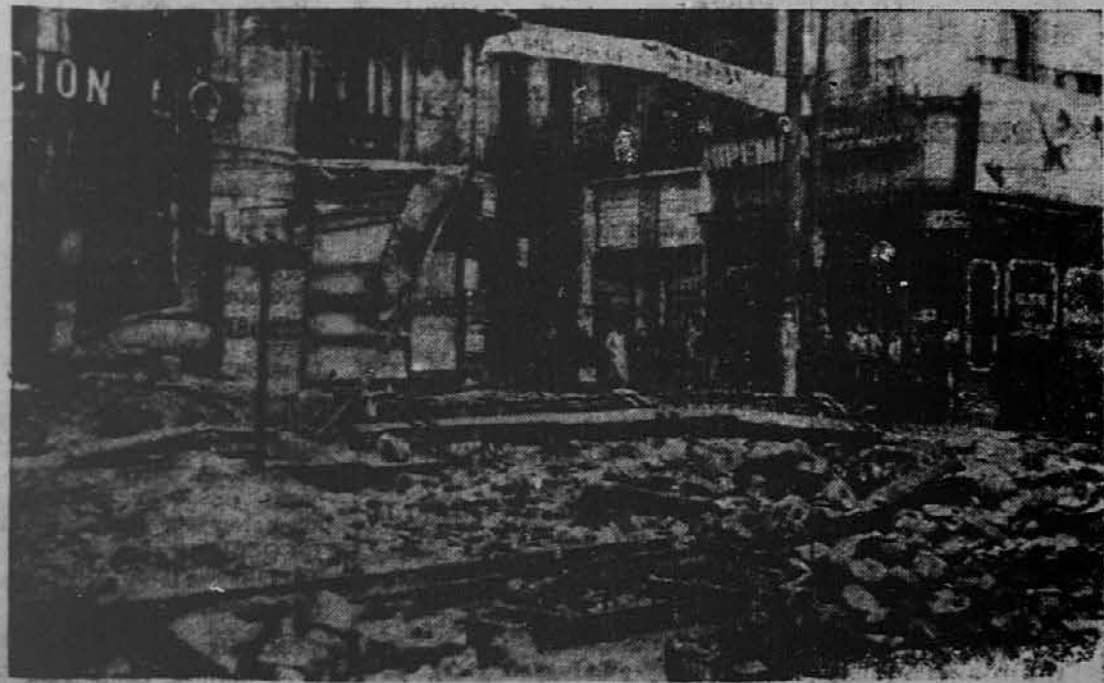
160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, POUKA
IN NASVETOV JE VREDNO ZA VSAKEGA

50 CENTOV

Naročite ga danes.

Slovenic Publishing Company

New York, N. Y. 216 West 18th Street

Bombe, ki so jih vrgli fašisti iz letal, so povzročile grozno razdejanje na Puerto de Sol, glavni ulici v Madridu.

Poslovilno pismo

ROMAN IZ ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

3

"Moj ljubi Bog, saj menda vendar ne boš hotela vedno ostati v odvisni službi. Tako lepo dekle, kot si ti, spada v boljše življensko stališče. Pomisli vendar, da je edina papanova misel, da se bogato omožiš."

"Draga mama, vem, to upanje si ti papanu vlila v glavo, kajti sam ne bi prišel na to misel."

"Toda Lona! Saj je vendar tvoja dolžnost, da nam pomagáš iz tega siromašnega življenja. In če si pametna — je v resnici samo na tebi ležee. Dr. Friesen je zelo bogat in eleganten in s svojimi štiridesetimi leti ravno zrel za ženitev. Toliko priložnosti imaš biti z njim sama. Samo pametna moraš biti in rabiti svoje naravno orožje, pa ti ne bo prav nič težko privezati ga na sebe. Kakoršna si ti, si moreš dobiti vsakega moža, samo če resno hočeš."

Lona mučno nagubaničelo; zelo težko je prenašala, kadar je morala poslušati take opomine svoje mačehe.

"Prosim te, mama, nikar ne govori z menoj o tem; saj veš, da mi je mučno."

"Z enoindvajsetimi leti dekle ni več tako mlado da ne bi morda misliti na to, kako bi prišla do moža. Pa tudi ne smeš samo misliti na sebe. Ako imaš svojega očeta v resnici rada, moraš tudi nekoliko premisliti, kako mu moreš olajšati skrb. Saj veš, da je izgubil vse med inflacijo, kar pa sedaj zasluži, je zelo malo. Prav lahko ti je njemu in nam vsem pripraviti boljše življenje."

Da je pri tem njena mačeha mislila mnogo več na sebe kot pa na očeta, je Lona dobro vedela, kajti poznala jo je do volj. Toda Lona misli, da dr. Friesen niti ne misli na to, da bi jo pogledal drugače, kot njen gospodar, ki je bil poleg tega zadovoljen s svojo službeno ko. Včasih ji je res izkazal kake posebne prijaznosti, kar je njeno mačeho vedno navdajalo z velikim upanjem. Toda Lona je vedela, da se je to zgodilo samo zato, ker je pogosto storila več kot svojo dolžnost in se ji je hotel doktor izkazati hvaležnega.

Ko bi Lona res mislila na to, da bi si ga pridobila, potem bi njena mačeha prav gotovo bila zelo zadovoljna. Včasih jo je dr. Friesen pogledoval z estetičnim zadovoljstvom, kadar je sedela pred njim in ji je narekoval ali pa se je z njo pogovarjal o službenih zadevah. S svojim koketiranjem bi sicer mogla ogreti medsebojno občevanje in bi ga mogla izvesti iz njegove stvarne suhoparnosti. Toda Lona ni mislila na to. Da, ako bi jo dr. Friesen zasnužil, bi ga mogla samo zavrniti.

Kakor bi bila Lona rada vzela svojemu očetu skrb — za to cenjo tega ne bi mogla. Rada, o kako rada, bi mu napravila lažje življenje! Neizmerno jo je mučilo, kadar ji je mačeha zopet in zopet očitala, da vedno misli samo na sebe in da bi mogla samo resno želeli, pa bi očetu in sami sebi napravila lažje življenje. Toda brez tega bi storila vse, kar je bilo v njeni moči, da je pomagala svojemu očetu. Toda žrtvovati samo sebe — za kaj takega ni bila zmožna. In zato si s trudno kretnjo z roko potegne preko čela in pravi na očihek mačehe:

"Krivico mi delaš, mama, zelo mnogo mislim na papana in bi mu prav rada odvzela vse skrb, toda tako, kot misliš ti, jaz ne morem. Toda vesela sem, da bom od prihodnjega pravega mogla več prispevati k našemu gospodinjstvu. Dr. Friesen mi je obljubil, da mi poviša plačo za petdeset mark. Papanu morem tedaj razun polovice svoje sedanje plače, ki mu jo dam vedno na razpolago, dati še petdeset mark. Saj za sebe ne potrebujem več, kot sem imela do sedaj."

Gospa Hermina Strassman vzdihne.

"Moj ljubi Bog, teh petdeset mark več nas tudi ne more napraviti bolj srečne," pravi nezadovoljno in odurno.

Predno more Lona na to kaj odgovoriti, se vrata odpro in major Strassman, visok, stasit mož sivih las, stoji na pragu.

"Kaj pa imate tukaj zunaj toliko govoriti? Zakaj ne pridete v sobo? Tudi jaz bi rad kaj slišal o vašem razgovoru."

Lona steče proti očetu, ga objame in poljubi.

"Dobro večer, papa! Oprosti, da si moral tako dolgo čakati na mene. Mama in jaz sva se morali naglo še nekaj pogovoriti. Sedaj pa gremo v sobo."

"Kar ste si imeli povedati, bi to mogli storiti v sobi. Kake državne skrivnosti vendar niso bile."

Lona se obesi na njegovo roko in ga pelje v sobo.

"Ne, ne, državnih tajnosti sploh ne izdamo. Pojdimo naglo v sobo, zunaj je mraz, ti pa imaš samo lahek suknjič."

"Zopet si tako pozna, Lona; zdi se mi, da se dr. Friesen od tebe sploh ne more več ločiti."

To bi se moralo glasiti šaljivo, toda Lona iz teh besed sliši, da je mačeha že zopet na delu. Lahna senca preleti njen obraz, toda ne pokaže nobene zadrege.

"Morala sem še stenografirati in ker dr. Friesen ni imel časa večerjati, me je naprosil, da se peljem z njim domov v njegovo vilo, kar se zgodi večkrat. V resnici ima mnogo dela in ves dan leta sem ter tja. Med večerjo mi je narekoval in se z menoj razgovarjal o raznih službenih zadevah. Jutri zjutraj, predno gre na sodišče, moram še skonstruirati zapisnik in pogodbo. Vse to sva nočjo izvršila in nato me je vzel s svojim avtomobilom."

"Sedaj pa moraš biti lačna in žejna, Lona!" jo vpraša major skrbno.

"Ne, papa; lačna nisem. Dr. Friesen mi je dal nekaj obloženih kruhov. Popolnoma sem sita, samo čaj bi rada pila."

Mačeha ji natoči skodelico in njen pogled se vjame s pogledom njenega moža nad Lonino glavo. Ta pogled je bil zelo pomenljiv, kajti gospa Hermina mu je že prej dopovedala, da dr. Friesen samo išče službene pretveze, da more čim več biti sam z Lono.

Major se obrne k Loni:

"Pravzaprav bi ti moral dr. Friesen vsako nadurno delo plačati."

(Dalje prihodnjik.)

NAJBOLJ ZAPOSLENI LJUDJE

so v sedanjem času nedvomno newyorški pismonoše, ki morajo dostavljati poleg običajnih pisem tudi božične in novoletne pozdrave. Na sliki vidite skupino pismonoš, ki zapuščajo poslopje glavne pošte v New York City.

Strup v glavnih in obleki.

Pred nekaj časa se je na neki farmi v angleški zahodni Afriki zgodilo, da je nenadno umrl črni nadzornik zamorskih delavcev. Njegovo truplo so preiskali ter celo obducirali, vendar ni bilo prav nobenega znaka, da bi bila moževa smrt povzročila kaka zločinska roka. Toda tudi za naravno smrt ni bilo nobenih znakov, ki bi bili opravičevali domnevo naravne nagle smrti. Moža so pokopali in nazadnje je bila stvar kmalu pozabljena. Pozabil pa ni to zadevo neki uradnik, ki se je zanj zanimal bolj s stališča kriminalista ali detektiva. Počasi je poizvedoval in nazadnje vendar le dognal, da so rajnega nadzornika vsi zamorci hu do črtili, češ, da je izdal skrivnosti svojega zamorskega rodu belim priselencem. Zato se je uradniku kmalu zdelo precej verjetno, da je črni nadzornik padel kot žrtev maščevanja svojih črnih rojakov.

Ta sum se je zgostil na osebo nekega zamorskega delavca, ki so ga takoj zaslišali. Toda mož je odločno zavračal vsak sum. Nato so preiskali njegovo koč. Toda v njej niso našli nič sumljivega. Samo za strešniki slamnate strehe njegove koč so našli košarico, v kateri je bilo nekaj suhih jagod. Nekatere teh jagod so bile velike kakor češnje in so bile rumenkaste barve. Druge jagode pa so bile mnogo manjše ter vse suhe. Dasi pa so bile suhe, so imele še rdečkast soj. Ko so zamorec vprašali, zakaj hrani te suhe jagode, je odgovoril nekaj

čisto nedolžnega, tako da je bilo vse res kar verjetno. Ko pa so le izrazili svoj sum, da so morda te jagode strupene, je ta sum zavrnil s tem, da se je ponudil, da bo vse jagode vpičilo vseh snedel, če to žele. Komisija se je skoraj že prepričala, da je vsa stvar nedolžna in da umora ne bo mogla razkriti.

Tedaj pa je uradnik, ki je vso zadevo začel, velel vpičilo zamorec vse suhe jagode zmešati ter jih stolci v prah. Ta prah je potem ponudil zamorcu, naj ga poje. Sedaj pa se je zamorec ustrašil. Nikakor ga niso mogli pripraviti do tega, da bi bil pojedel tisti prah iz suhih jagod, katere niso bile strupene in katere je mirno jedel. Sedaj so ga huje prišli. In pridaj, da suhe jagode same še niso prav nič strupene, da pa zmlete v prah in skupaj pomešane, pomenijo hud strup. S tem je bila belim zopet izdana skrbno hranjena skrivnost zamorskih rodov. Ta strup je tak, da bi ga v trupu zastrupljene človeka ne mogla najti še tako skrbna preiskava.

Afriški zamorci imajo veliko takih plemenskih skrivnosti o lastnostih svojega rastlinstva. Dobro znajo delati razne strupe. Zamorci v francoski Gvineji poznajo tako rastlino, ki je njen sok nenavadno hud in zahrbtn. Če sok te rastline pomešajo z indigovim modrilom, s katerim zamorci barvajo svoje obleke, ali bolje predpasnike je tak predpasnik za dotičnega človeka brezpogojno smrten. Strup, ki je v barvilu pomešan,

zaide v kožne luknjice, nakar človek naenkrat ohromi ter v nekaj urah potem v strašnih mukah umrje.

Čeprav pa zamorci znajo dobro pripravljati strup iz rastlin, se pa vendar le redko dogaja, da bi svoje znanje zloračili za umore zoper soljudi. Silno redki so slučaj, da bi kak zamorec zastrupil svojega rojaka zaradi osebnega sovraštva. Kadar zamorec koga umore s strupom, je to samo izvežba obsodbe, katero je nad njim izreklo skrivno sodišče zaradi izdajstva verskih ali plemenskih skrivnosti. Pa še v takem slučaju navadno ne izvrše smrtne obsodbe, ampak obsojenca napravijo neškodljivega na drug način, ki pa je seveda tudi krut.

Da bi klepetanju preprečili da bi ne mogel več klepetati, mu zastrupijo glavniki. Ostre zobe lesenega glavnika močno namažejo z nekim rastlinskim sokom, kateri potem, ko se človek z glavnikom češe po glavi, zaide v kožo, nakar nastopi nekako otrpjenost. Tak človek najprvo zbledni, nakar ostane vse življenje bebast.

MNOGO LISIC NA ANGLESKEM

LONDON, Anglija, 27. dec. — Na Angleškem se naglo množe lisice. Loveci so mnenja, da se klati po gozdovih in poljih okoli 100.000 lisic. To je lovecem zelo všeč, neprijetno pa je za kokošjerejce.

Mnogi kokošjerejci izgube na teden po 20 in več kokoši in lovski urad je preplavljen s prošnjami za povračilo škode. Do konca lovske sezone 1. aprila bo izplačanih nad milijon dolarjev za škodo, ki jo povročijo lisice. Lovci radi plačujejo to škodo, ker vedo, da bi kmetje drugače sami streljali lisice, kar bi zelo škodovalo njihovemu športu.

BREZ CARINE.

Francoska uprava hoče začeti pospeševati tujski promet. Zato je podrejenim carinikom naročila, naj popotnikom ne delajo več sitnosti, ako kdo nosi seboj obleko ali druge take reči za osebno uporabo, četudi je stvar še nova in nerabljena. Vsekakor se s tem izdatno pospešuje tujski promet.

VOJSKA, KI JE TRAJALA POL URE.

Ker je sedaj minulo že 5 mesecev, odkar na Španskem divja državljanska vojna, morda ne bo odveč, če se spomnimo najkrajše vojne, ki je kdaj divjala na svetu. O taki vojni, ki

ZEMLJEVIDI

STENSKI ZEMLJEVIDI

Na močnem papirju s platnenimi pre-gibi7.50

POKRAJNI ROČNI ZEMLJEVIDI:

Jugoslavija30
Dravska Banovina30

CANADA

ZDRUŽENIH DRŽAV

VELIKI40
MALI15

NOVA EVROPA

ZEMLJEVIDI POSAMEZNIH DRŽAV:

Alabama, Arkansas, Arizona, Colorado, Kansas, Kentucky, Tennessee, Oklahoma, Indiana, Montana, Mississippi, Washington, Wyoming25
Illinois, Pennsylvania, Minnesota, Michigan, Wisconsin, West Virginia, Ohio, New York, Virginia40

Naročilom je priložiti denar, bodi si v gotovini. Money Order ali poštne znamke po 1 ali 2 centa. Če pošljete gotovino, rekomandirajte pismo.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 W. 18 Street
New York, N. Y.

je bila pred 40 leti, sedaj poročajo angleški listi.

Meseca avgusta leta 1896 je sultan v Sansibaru napovedal vojno Angliji. Takoj nato pa je v luki stoječa angleška vojna ladja začela obstreljevati mesto Sansibar ter sultanovo palačo. Pri tej priliki je potopila tudi edino sultanovo ladjo. Natančno 37 minut, odkar je sultan napovedal Angliji vojno, je na sultanovi palači zavihrala bela zastava v znamenje udatje, sultan pa je pobegnil. Tako malo časa — samo 37 minut — doslej pač še ni trajala nobena vojna v svetovni zgodovini.

VAŽNO ZA NAROČNIKE

Poleg naslova je razvidno do kdaj imate plačano naročnino. Prva številka pomeni mesec, druga dan in tretje pe leto. Da nam prihranite nepotrebnega dela in stroškov, Vas prosimo, da skušate naročnino pravočasno poravnati. Pošljite naročnino naravnost nam ali jo plačajte našemu zastopniku v vašem kraju ali pa kateremu izmed zastopnikov, kojih imena so tiskana z debelimi črkami, ker so upravičeni obiskati tudi druge naselbine, kjer je kaj naših rojakov naseljenih.

CALIFORNIA:
San Francisco, Jacob Laushin
COLORADO:
Pueblo, Peter Cullig, A. Sattig
Walsenburg, M. J. Bayuk
INDIANA:
Indianapolis, Fr. Zupančič
ILLINOIS:
Chicago, J. Bevilč, J. Lukanich
Cicero, J. Fabian (Chicago, Cicero, in Illinois)
Joliet, Mary Bambich
La Salle, J. Spelich
Mascoutah, Frank Augustin
North Chicago, Joe Zelene
KANSAS:
Girard in okolica, Joseph Močnik
MARYLAND:
Kittmiller, Fr. Vodopivec
MICHIGAN:
Detroit, Frank Stular
MINNESOTA:
Chisholm, Frank Gouze
Ely, Jos. J. Pesbel
Evelith, Louis Gouze
Gilbert, Louis Vessel
Hibbing, John Povše
Virginia, Frank Hrvatic
MONTANA:
Roundup, M. M. Panian
Washoe, L. Champa
NEBRASKA:
Omaha, P. Broderick
NEW YORK:
Gowanda, Karl Stralsha
Little Falls, Frank Masto

OHIO:
Barberton, Frank Troha
Cleveland, Anton Bobek, Chas. Karlinger, Jacob Resnik, John Slarack
Girard, Anton Nagode
Lorain, Louis Balant, John Krwée
Youngstown, Anton Kikelj
OREGON:
Oregon City, Ore., J. Koblar
PENNSYLVANIA:
Broughton, Anton Ipavec
Conemaugh, J. Brezovec
Coverdale in okolica, M. Rupa/k
Export, Louis Supančič
Farrel, Jerry Okorn
Forest City, Math Hamlin
Greensburg, Frank Novak
Johnstown, John Polants
Krayn, Ant. Taušelj
Luzerne, Frank Balloch
Midway, John Znot
Pittsburgh in okolica, J. Pogačar in Philip Progar
Steelton, A. Hren
Turtle Creek, Fr. Schiffrer
West Newton, Joseph Jovan
WISCONSIN:
Milwaukee, West Alis, Fr. Štork
Sheboygan, Joseph Kakeč
WYOMING:
Rock Springs, Louis Tauscher
Diamondville, Joe Holich
Vsak zastopnik ima potrdilo na svojo, katero je prejel. Zastopniko topla pripravljeno.

UPRAVA "GLAS NARODA"

ZA KRATEK ČAS IN ZABAVO

NASLEDNJE KNJIGE TOPLO PRIPOROČAMO LJUBITELJEM ZDRAVEGA HUMORJA

DOMAČE ŽIVALI. 72 strani. Cena	30
GODČEŠKE KATEKIZEM. 61 strani. Cena	25
EUMOREŠKE IN GROTESKE. 180 strani. Cena	30
Trda vez. Cena 1.—	
12 KRATKOČASNIH ZGODBIC. 72 str. Cena	25
PO STRANI KLOBUK. 150 strani. Cena	50
POL LITRA VIPAVCA, spisal Feigel. 136 str. Cena	50
PREDTRŽANI, PREŠERN IN DRUGI SVETNIKI V GRAMOFONU. 118 strani. Cena	25
SANJSKA KNJIGA	30
SANJSKA KNJIGA	30
SLOVENSKI ŠALJIVEC. 90 strani. Cena	40
SFAKE IN SATIRE. 150 strani. Cena	30
TIK ZA FRONTO. 150 strani. Cena	30
TOKRAJ IN ONKRAJ SOTLE. 67 strani. Cena	30
TRENUTEK ODDIHA (Knjiga vsebuje tudi šaligro "Vse naše"). 180 strani. Cena	50
VELIKA ARABSKA SANJSKA KNJIGA	150
VESELE POVESTI. 79 strani. Cena	35
ŽENINI NAŠE KOPRNELE. 111 strani. Cena	45

TE KNJIGE LAHKO NAROČITE PRI:

KNJIGARNA "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.